

איצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

■ "מעוה הימים" לעניי אנ"ש

ארגון החסד הנודע 'רחם נ"א' אשר הוקם לעילוי נשמתו הטהורה של הבה"ח נחמן אליהו ב"ר רחמים, ועומד לימין משפחות עניות מאנ"ש, בעזרה ובסיוע בערבי שבתות והגים - יוצא עכשיו ברישום מיוחד לקבוצות שמעוניינות להזמין מצות מהודרות במחיר מסובסד ומוזל במיוחד.

ארגון חשוב זה, ששוקד לתת לעניים את המיטב, יום סיבסוד של מצות קוממיות, הידועות בהידורן, בפריכותן ובטעמן המיוחד. חלוקה מיוחדת זו מתאפשרת, הודות לנדיבות ליבם של תורמים חשובים, אשר הזילו זהב מכיסם כדי להחיות עם רב.

ראשי הארגון משתדלים להשיג עוד ועוד תמיכות, בכדי שיוכלו להגדיל את כמות המצות בסבסוד מיוחד זה. אך מאחר והכמות מוגבלת, תהיה חלוקת המצות עבור קבוצות בלבד, ובהזמנה מראש בלבד.

גבאי בתי כנסת ועסקני קהילות מתבקשים ליצור קשר בהקדם, כדי להבטיח לעצמם את הכמות הנדרשת.

לפרטים והזמנות: שמואל - 050-4197190

עבודת ה' תוך התקשרות לצדיק - ענין אחד לגמרי

בית תפילה יקרא לכל העמים". אף משכן זה בונה רבינו לבינה אחר לבינה; וכפי שאמר פעם: "יש לאל ידי להחזיר כל העולם כולו למוטב. ולא מבעיא ישראל קדושים, אלא כל אומות העולם כולם, אני יכול להחזירם להשם יתברך" (חיי מוה"ר, ז.ר.א).

ממה נבנים כל המשכנות הללו? מהתרומות שלנו - "מאת כל איש אשר ידבנו לבו", כשכל תרומה שלנו, קטנה ככל שתהיה - כל נענוע, דיבור של תפילה, מצוה או לימוד, שאנו עושים מתוך התקשרות אליו - הופכת להיות חלק מאותו משכן ענק ונצח...

פעולה שנעשית מתוך התקשרות לצדיק - גם אם היא קטנה ופעוטה ביותר - הופכת להיות חלק מתיקון כל העולם. "כי תיכף כשנתעורר באיזה התעוררות בעלמא; מכל שכן כשעושה איזה עובדא דקדושה - תיכף חוטף אותו הצדיק

האמת ומכניס אותו למקום שמכניס, לצורך הבניין הנפלא והנורא שהוא עוסק לבנות; להכניס לשם כל הנידחים שבעולם, ולא יישאר אחד מהם בחוץ" (ליקוטי הלכות, תפילת ערבית ה.ד.).

כך שגם אם במישור האישי, ייתכן שזה שאינו מקורב

לצדיק גדול בהרבה מזה שמקורב אליו, אך במישור הכללי, אין דמיון בין עבודתו של המקורב לצדיק, לזה שאינו; וכפי שענה מוהר"ת למי ששאל אותו: "מי גדול יותר - אדם קטן במעלה שמקורב לצדיק, או אדם גדול במעלה שאינו מקורב לצדיק?" אמר לו: "הלא בימי משה רבינו עליו השלום, אם אחד היה עושה דבר גדול למשכן ולא הביאו למשה רבינו, בוודאי לא היה לו שום חשיבות כלל. אולם מי שעשה דבר קטן והביאו אל משה - בוודאי היה חשוב מאד" (אבני"ה כויל. ס).

וכבר תמה על כך רבינו באונו אחד מאנשיו שהתרחק ולבסוף חזר והתקרב: "איך משליכים חבורה אוהבה וחביבה כוונת! ממה נפשך; אם באותן השנים לא הלכת בדרכי ה' כראוי - בוודאי הפסדת מה שהפסדת; ואם היית עובד השם כראוי - הלא טוב היה אם היית מטיל העבודות והיהדות שלך גם כן לתוך השותפות של החברים האוהבים, והיו אחרים יכולין להרחיב ידיהם ולהצליח על ידי העבודות שלך!" (חיי מוה"ר, ש.טו). לאמור, היית יכול להשקיע את עבודת ה' שלך בקופה הכללית, ולגרום לעצמך ולאחרים להרוויח יותר.

"יותר מזה" - סיים רבינו ואמר - "להגיד לך מה אני, ומה שהפסדת - זה אי אפשר להגיד לך. אם תיסע מעתה, אז תתהרש על העבר".

אפשר להפקיד סכום כסף בחשבון פרטי בבנק, וליצור 'תכנית חסכון'. אך אפשר גם להשקיע במניות של חברה עולמית שמניבה רווחים אסטרטגיים...

ממש כמו בדור המדבר. מאותה פיסת זהב או נחושת יכול היה אדם לעשות תכשיט לכבוד הקב"ה. אך היה יכול גם לתת אותה למשה רבינו - וכך להפוך אותה לחלק מה"משכן" אשר על ידו השכין ה' את שכנתו בתוך בני ישראל.

כך גם בדורנו-אנו; את אותה מצוה, תפילה, לימוד, יכול אדם לעשות בפני עצמה ולהרוויח ממנה לנצח נצחים. אך הוא יכול גם לעשות אותה תוך כדי התקשרות לצדיק - וכך הופכת עבודתו להיות אכן אחת מתוך בניין מפואר שבונה הצדיק. הוא יכול להביא אותה אל הצדיק שישתמש בה לצורך הקמת המשכן שהוא בונה. וכפי שאמר פעם רבינו הקדוש לאנשיו:

"מה לכם לחשוב מהשבות?! אין אתם צריכים כי אם לתת

אבנים וסיד - ואני בונה מהם בניינים נפלאים ונוראים". כלומר - מסביר מוהר"ת - "שאנו צריכין רק לעסוק בעבודת ה' בפשיטות, בתורה ובתפילה ומצוות - והוא עושה בזה מה שעושה. ומשך [בינו] הרבה תיבת 'בניינים' כמפליג בשבח נפלאות תפארת הבניינים הנוראים שבונה מזה" (חיי מוה"ר, ז.ר.ב).

בפרשת השבוע מצווה הקב"ה למשה: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"; "ודרשו רבותינו זכרונם לברכה: 'בתוכו לא נאמר, אלא 'בתוכם'. מלמד שהקב"ה משרה שכנתו בתוך כל אחד מישראל" (ליקוטי מוה"ר, ז.ד). מי שבונה בימינו משכן זה, בלבד של כל יהודי, הוא הצדיק.

שכן, לא רק במדבר בנה משה משכן, אלא בכל דור בונה הצדיק משכן בליבם של ישראל; וכפי שהתבטא פעם רבינו ואמר: "אני דומה כמי שהולך יומם ולילה במדבר, והותר ומבקש לעשות ממדבר ישוב... כי בכל אחד מכם, בלבו מדבר שממה מאין יושב, ואין שם מדור לשכינה, ואני חותר ומבקש בכל עת לעשות איזה תיקון ומקום בלבבכם להיות שם מדור לשכינה" (חיי מוה"ר, ז.ר.ב).

בדורנו ניתן לראות עין בעין לאילו מדבריות מגיע רבינו הקדוש ובונה שם יישובים... גם מקומות ואנשים שאיש לא האמין שאי-פעם יקום בהם יישוב רחוני, בא רבינו ובנה שם משכן קדוש...

לא רק 'משכנות' פרטיים בונה הצדיק; הוא מצוי כל הזמן בעיצומו של בנין המשכן העולמי, בית המקדש השלישי, משכן שישכן את השכינה בלב כל בני העולם. "כי ביתי

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	א	זו.	טז	לג לד	פה
א	ב	זו.	יז	לה לו	פו
ב	ג	נח.	יח	לז לח	פז
ג	ד	נח:	יט	לט מ	פח
ד	ה	נט.	כ	מא מב	ב
ה	ו	נט:	כא	מג מד	ג
ו	ז	ס.	כב	מה מו	ד

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ד.ת. 50617 בית שמש

טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת סייעורים בשפות שונות ... 02-9950000

בארה"ב 8552121-718(1)

באנגליה 6085819-203(44)

מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיק: נוחעם א. ברזעקי

להחזיר עטרה ליושנה

זה, ודיבר איתם קשות, ואמר להם: 'וכי אתם יודעים מהו מחיאת כפיים בתפילה וכל העניינים שיש בזה, עד שאתם מתלוצצים מזה האיש שלא נתקבל אצלכם מחיאת כפיים שלו?!' (שם)

גם אצל מוהרנ"ת, היה סיפור דומה לזה, כאשר יהודי "תימהוני" העיז לעבור על חוקי החברה והתפלל בקולות והתלהבות, ותושבי אודסה "הנורמטיביים" השבוהו למשוגע, אך מוהרנ"ת היה תלמיד של רבינו, ולכן אהב את המתלהב.

וכך כותב מוהרנ"ת ביזומו:

"גם בא אלי איש כשר אחד, ורוצה לנסוע לארץ ישראל, שמו רבי אהרן יהודה, והוא יושב שם באדעס מקודם ראש השנה העבר, והוא איש עני ואביון, ומתפלל בקולות והתלהבות, ועל כן ריחקוהו אנשי בית המדרש דאדעס והוא נע ונד, כי 'סר מרע משותל' בעיתים הללו. וגם לפני אמרו עליו שהוא איש משוגע. ובאמת יש לו תנועות משונות קצת, אבל אני היה לי אמונה בו והחזקתי אותו מיד לאיש כשר!" (ימי מוהרנ"ת ח"ב, טז).

מוהרנ"ת ידע לזהות מתחת לתנועות המשונות, את התלהבותו הגדולה והשפיה לחלוטין.

הבה נתנער גם אנו מן האדישות, נשקיע יותר בהקשבה לדיבורי התפילה שלנו, כך שנתלהב מהם ונלווה אותם בקולות ובמחייאות כפיים נסערות.

אין זה סוד "שבגלות הזה נפלה התפילה מאד, ואין שמים על לב להתגבר להתפלל כראוי" (ליקוטי הלכות, חטבה ו, א). עד כדי כך, שמוהרנ"ת מעיד כבר בזומו, ש"כמה וכמה בני אדם, כמעט הרוב, נתייאשו עצמן מן תפילה בכונה, ומתפללים רק בפה לבד בלי כוונת הלב כלל, מחמת שנדמה להם שאי אפשר להתגבר על ריבוי המחשבות המבלבלין מאד" (שם).

רוב הציבור נכנס לשגרה קבועה של: קימה בבוקר, טבילה במקווה, תפילה הפוזה, פת שחרית, כולל או עבודה וכן הלאה; ואילו תפילה בהתלהבות נשמטה מהרשימה שלהם. כלומר, הם יודעים שיש דבר כזה, אך אין להם תכנית מתי זה אמור להפוך למציאות...

אך רבינו אינו משלים עם כך; הוא מתעקש לנאול את התפילה מגולותיה; וכשבא לגור בעיירה ברסלב, "עמד פעם אחת על פתח בית המדרש שבביתו, והוכיח את העולם על אודות התפילה, שאינם מתפללים כראוי. וענה ואמר, שאין שומעין משום אחד מהמתפללים שום המחאת כף... ומזה הבנו מיד" – כותב מוהרנ"ת – "שהוא רוצה להחזיר העטרה לישנה – שיחזרו להתעורר להתפלל בכונה והתלהבות ובכח גדול, כמו החסידים הראשונים שהיו בימי הבעל שם טוב זכרונו לברכה ותלמידיו הקדושים שהיו בדורות שלפנינו" (ימי מוהרנ"ת שם).

וכשישבו לפניו כמה מחסידיו, "ובתוך שיחתו עמו היו מתלוצצים מאחד בנמירוב שדרכו להרבות במחייאות כפיים בשעת התפילה - הקפיד רבינו זכרונו לברכה על

"מה שמכין כף אל כף בשעת התפילה"; "מחאת כפיים בתפילה"; "מחאת כף בשעת התפילה". (ליקוטי מוהר"ן ח"א מד, מה, מז)

שלש תורות נפלאות ועמוקות למדנו השבוע במסגרת הדף היומי ב"ליקוטי מוהר"ן". כולן מבארות את "סוד מחייאת הכפיים בתפילה". בכך מבקש רבינו הקדוש "להחזיר העטרה לישנה" – שיחזרו להתעורר להתפלל בכונה והתלהבות ובכח גדול, כמו החסידים הראשונים שהיו בימי הבעל שם טוב זכרונו לברכה ותלמידיו הקדושים שהיו בדורות שלפנינו" (ימי מוהר"ן, עח).

היה הנה צדיק גדול, ושמו רבי ישראל בעל שם טוב, אשר הוא בא והאיר בעולם את עבודת התפילה, והעמיד תלמידים וחסידים שהיו מתפללים ביגיעות ובהתלהבות עצומה, בקולות ובמחייאות כפיים. אך עם הזמן התקררו, ורובם חזרו להתפלל בחופזה ובקריאות. "כי בתחילת ימי רבנו זכרונו לברכה כבר התחילו החסידים להתקרר וכו' - והוא זכרונו לברכה יגע וטרח הרבה לתקן כל זה להחזיר העטרה לישנה" (שם).

כיום, משוכנעים רוב בני האדם, שתפילה בהתלהבות עצומה כבימי הבעש"ט, שייכת להיסטוריה... אך נדכו, רבינו הקדוש, מתעקש להחזיר את העטרה ליושנה; וכל הרוצה יבוא וילמד בספריו הקדושים, כיצד אפשר גם היום להתלהב בתפילה.

דורות

בעקבות הדורות בחסידות

רבי יחיאל ווייסלייב

לאומן בשנת תר"ס, שם פגש ברבי יחיאל:

"יום ד' אכלתי בקלויז, בערב שמעתי כמה סיפורים מרבינו הקדוש מן הר"ר יחיאל נרו יאיר..." (עמ' כג)

רבי יחיאל היה מבעלי-הקריאה בקלויז באומן. בפורים היה קורא בכל שנה את המגילה, בעל-קורא אחר - פעם רבי אליקים געציל ליובאוונע המכונה ר' געצע; פעם רבי יחיאל ווייסלייב דנן; ופעם גיסו רבי אברהם ב"ר נחמן.

זכה רבי יחיאל להשאיר אחריו צאצאים יראים ושלמים. בניו: רבי נחמן, רבי אבא לישינסקי (שינה את שם משפחתו כדי לחמוק מהגיוס) ורבי נתן מהעייר בברניץ. בתו נישאה לאחיו הצעיר רבי עזריאל.

רבי יחיאל נסתלק לעולמו בשנת תרפ"א-תרפ"ב.

שליש, באה אל ביתה והנה, לשמחתה העצומה, רואה היא כי במצב בריאותו של בעלה רבי יחיאל חל שינוי עצום לטובה וכבר יצא מכלל סכנה.

אחר-כך, שאלה את אחיה רבי אברהם מדוע כששאלה אותו לשלום בעלה, עשה תנועה כזו בידו. השיב לה: "מפני שידעתי שבמקום הזה יכולים לפעול ורציני שתפצירי שם בתפילה. ואמנם על ידי הבכיות שלך והזעקות שלך שהיו מעומק הלב, פעלת את הישועה עבורי".

רבי אליהו חיים רויזן סיפר, שמרת רחל היתה מאותם יחידים בקרב חסידי ברסלב, שקיימו בשלימות את צו רבינו להתרחק מרופאים ומתרופות.

בערב-שבת שקודם ראש-השנה תרע"ח, נפל רבי אברהם והתמוטט. העבירוהו לבית אחותו מרת רחל וגיסו רבי יחיאל, שם שכב עד ליום פטירתו כעבור חודשים ספורים, כשכל העת הם סועדים אותו במסירות רבה.

הרבה יראת שמיים וחיבוב המצוות שאב רבי יחיאל במחיצת חותנו הגדול רבי נחמן מטולטשין. אחד החסידים שהתארח אצלו פעם בליל-הסדר, סיפר, כי כשהזרו מבית-הכנסת ופנו לעריכת הסדר, נישג רבי יחיאל אל השולחן, ועוד לפני שהתיישב, תפס במצות והיבקן ונישקן בפנים קורנות משמחה. אחר כך אמר לאורחו: "גם את חותני עליו השלום ראיתי, שהיה עושה כן בכאוב לערוך את הסדר".

החסיד רבי שמואל-העשל פרידמן מספר ביזומו 'תולדות שמואל' על התקרבותו לרבינו הקדוש ונסיעתו הראשונה

מיקירי חסידי ברסלב בעיר טולטשין היה רבי צבי-פסח ווייסלייב, שהתקרב לדעת רבינו על ידי רבי עקיבא מלמד. רבי צבי-פסח היה לעור לחסיד הגדול רבי ישראל קרדונר בעבודת הקודש של הדפסת ספרי רבינו. בערוב ימיו עלה לארץ הקודש, התיישב בירושלים ומנחתו כבוד בהר הזיתים.

לרבי צבי-פסח היו שלושה בנים: רבי יחיאל, רבי עזריאל, ורבי נפתלי.

רבי יחיאל נשא לאשה את הצדקת מרת רחל, בתו של רבי נחמן מטולטשין תלמיד מוהרנ"ת. על צדקתה מסופר רבות; היא הצטיינה בהכנסת-אורחים במסירות גדולה, עד שלעתים, ביום ישישי בבוקר, אזלו החלות שאפתה לשבת, לאחר שאלו ניתנו לאורחים הרעבים, ושוב היה צריך לאפות חלות לשבת. לא בחנים היו מכנים אותה "רחל אמנו" - "מוטער רחל".

מסופר, כי פעם אחת חלה בעלה רבי יחיאל מאוד, הלכה הצדקת רחל לאוהל ציון רבינו הקדוש להתפלל עליו. כאשר סיימה להתפלל ופתה לצאת מהציון, והנה רואה היא את אחיה החסיד המופלג רבי אברהם ב"ר נחמן נכנס לציון. שאלה אותו: "מה שלום בעלי רבי יחיאל?" עשה רבי אברהם איזו תנועה בידו. השבה מרת רחל שמא חלילה וחס ארע הגרוע מכל... מיד נכנסה אל הציון ופתחה בזעקות ובכיות בקולי קולות מעומקא דלבא ---

לאחר שעה ארוכה שהתפללה תפילה נרגשת בדמעות

נקודה

עם מחלוקת אין מתקנים את העולם.

(עפ"י ליקוטי הלכות, ריבית, חג)

ויקרא שמו בישראל 'נחמן'

אביו, שהשתייך לחסידות מסוימת, שאל אותו: "איזה שם בכוונתך לתת לרך הנולד?" סיפר לו ש. כי הבטיח בציון רבינו שאם ייוולד לו בן בתוך שנה, יקרא לו 'נחמן'.

נענה האב ואמר לו: "ראה נא, אין לי שום דבר נגד השם הזה, אבל לבן הראשון אתה צריך לקרוא" – וכאן נקב בשם האדמו"ר הקודם של החסידות שאליה השתייך – "ובעזרת ה'; לבנך השני תתן את השם נחמן".

חשב האבך בלב, שרבינו בוודאי לא יקפיד בשל כך וימחל לו. הוא הביע את הסכמתו לקרוא לתינוק על שם האדמו"ר המנוח.

יום לפני הברית, הגיע המוהל לראות את התינוק – והכל היה כשורה. אך למחרת, שעות ספורות לפני הברית, חלה התינוק לפתע בצהבת חזקה עד שהיה צורך לאשפוז אותו, והברית נדחתה.

כעבור שבועיים, חלפה הצהבת וכבר התכוונו לערוך את הברית. אך אז, פתאום קיבל הילד חום גבוה. הפעם, החל אבי הבן להבין כי יש דברים בגו ומשמיים מעכבים מסיבה כלשהי את הברית.

בצר לו, נכנס אל האדמו"ר מסקולען רבי ישראל אברהם פורטוגל שליט"א וסיפר לו את כל העובר על הילד מאז לידתו, שעקב כך עדיין לא התאפשר להכניסו בברית.

"אמור לי", פנה אליו האדמו"ר, "איזה שם אתה מתכוון לתת לבנך?" סיפר לו האבך את כל השתלשלות העניינים. פניו של האדמו"ר מסקולען עטו חרדת-קודש והוא אמר לו: "עתה נודע הדבר! האם עם רבי נחמן מברסלב אתה מתחיל?"...

האבך קיבל על עצמו מיד לקרוא לבנו כפי שהבטיח באומן, ואכן, בתוך זמן קצר הבריא הילד ונכנס בבריתו של אברהם אבינו, ונקרא שמו בישראל 'נחמן'.

לכאן להודות לכם".

הבחור חזר אל ביתו, והתפילה באומן פעלה את פעולתה; כעבור חודשים ספורים הוא התארס לשמחתו הגדולה. הוא לא שכח את הבטחתו ונסע שנית לאומן, להגיד תודה לשדכן הגדול.

חלפו כמה שנים מנישואיו של ש. מתוך ציפייה לצהלות ילדים, אך ה' מנע ממנו פרי בטן. כעבור מספר שנים, שוחח עם רעייתו וסיפר לה על הנסיעה ההיא לאומן, שבעקבותיה זכו לבנות יחד את ביתם. הוא הביע את רצונו לנסוע לשם בשלישית, הפעם כדי לבקש להיפקד בורע של קיימא.

לא ארכו הימים, ושוב היה ש. ישוב במטוס בדרכו אל ציון רבינו באומן.

הוא השתטח על הציון, נתן פרוטה לצדקה ואמר את התיקון הכללי, ולאחר מכן דיבר מנהמת לבו: "הייליגער רבי, הרבה הכרת הטוב אני חייב לכם, הפעם נפשי בשאלתי ובבקשת: חפץ אני לזכות ולהיפקד בורע של קיימא". לאחר מכן אמר: "מבטיח אני בזה, שאם ייוולד לי בן בתוך שנה, אקרא לו 'נחמן' על שמכם" – - - לא חלפה שנה, והשמחה שרתה במעונו של האבך; בן זכר נולד לו למזל-טוב!

משחלפו על ש., נער מבית חסידי, שנים ארוכות וטרם מצא את זיווגו, עלתה בדעתו המחשבה לנסוע לאומן, לציונו של רבי נחמן מברסלב. אמנם, הוא לא היה קשור לחסידות ברסלב, אך מכוון שכבר ניסה סגולות רבות ועדיין לא נישע, החליט לנסוע אומנה; מי יודע, אולי שם יפתחו בפניו שערי הרחמים.

אמר ועשה; קנה כרטיס ועלה על מטוס שיעדו אוקראינה. הוא נחת בקייב ועלה על מונית ונסע לכיוון אומן. הנופים הירוקים שנשקפו מחלון הרכב, התחלפו בזה אחר זה, וכעבור כארבע שעות מצא עצמו ברחובות אומן.

הוא שם פעמיו אל חצר קודש-הקדשים, מקום גניזתו של הצדיק הקדוש והנורא שאמר לפני הסתלקותו כי הרי הוא כמי שעובר מחדר לחדר, ומי שיבוא אל קברו ויתפלל שם, בוודאי יושע. הניח ראשו על המצבה הקדושה, כשמאחוריו שנים ארוכות של ציפייה ממושכת, של צער וכאב על השידוך המיוחל המתמהמה מלבוא.

"הייליגער רבי, הייליגער צדיק", לחש בלב נשבר מעל המצבה, "הצער שלי גדול מנשוא. באתי עד אליכם כדי שתבקעו עבורי את השערים ואזכה להקים בית נאמן בישראל. אני מבטיח שאם איושע בקרוב, אחזור שוב

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

אילו גדולים פגש רבינו?

תשובת הר"ר זלמן שמואל נפתליס:

רבי יעקב יוסף מפולנאה שהיה מגדולי תלמידי הבעש"ט בהיות רבינו ילד קטן זכה לראותו והתבשם מאורו הק' של בעל התולדות יעקב יוסף.

רבי גדליהו מליניץ מתלמידי הבעש"ט. כשנסע רבינו להשיא את בתו שרה, בלוויית מרבית מקורביו, נכנס לבקר את רבי גדליהו, שקיבל אותו בכבוד גדול ואף איכסן אותו בביתו.

רבי מנחם נחום מטשערנוביל. אותו ראה רבינו בילדותו. רבי מנחם נחום שראה אז את רבינו התבטא שרואים עליו את מדת היראה.

רבי לוי יצחק מברדיטשוב. בקיץ שנת תקס"ב נסע רבינו יחד עם אביו רבי שמחה לברדיטשוב ונפגש עם רבי לוי יצחק, ודברו ביניהם באהבה זמן רב. וידוע גדול האהבה שהיתה ביניהם כל הימים.

רבי שניאור זלמן מלאדי. כשחזר רבינו מארץ ישראל נסע להפגש עמו. רבי שניאור זלמן קיבלו בחיבה גדולה וביקש ממנו לומר תורה. כשסיבר רבינו, אמר הרב מלאדי תורה במשך כמה שעות. לאחר זמן, כשנסע רבי שניאור זלמן לאוקראינה, ביקר אצל רבינו בעיר ברסלב.

רבי מרדכי מנשכין. רבינו נסע אליו בחפזון עקב חוליו האחרון, והגיע אליו שמונה ימים לפני הסתלקותו. את גודל האהבה שהיה ביניהם אי אפשר לתאר. רבי מרדכי ערך סעודה גדולה לכבוד רבינו, על אף שחצי שנה קודם לכן לא יכול היה לטעום אוכל מבושל, מחמת חוליו הכבד. רבינו שבת אצלו בשבת.

רבי צבי אריה מאליק. קיבל את רבינו בכבוד גדול ושמוח לקראתו מאד. הם דברו ביניהם זמן רב. רבינו הפליג בגודל חכמתו ומעלתו.

כידוע, רבינו ראה את רוב רובם של תלמידי המגיד והבעש"ט, אך הבאנו כאן רק את הידועים שבהם.

בעוהש"ת, המשך יבוא בשבוע הבא.

לחידודא

חידה מס' 170

אילו ראשי תיבות מצא רבינו על חודש אדר?

הפתרון לחידה מספר 169

היכן כתוב שרבינו אמר שיש קבלה בידו; איזו קבלה וממי קבלה?

– מרבי לייב מטרסטיניץ, שמחשבות זרות נובעות ממחלוקת

(ליקו"מ ח"א צ"ו ופל"ח שם)

אמונה שלימה

הרב שלום ארוש

אברהם אבינו עליו השלום נקרא 'ראש למואמינים', כי היה הראשון שגילה אמונת השי"ת בעולם. לכן הוא גם נקרא אברהם 'העברי' - כי כל העולם מעבר אחד, והוא מהעבר השני. הוא זכה לאמונה שלימה בגלל שכלו הישר. שהרי בן שלש שנים היה כשהכיר את בוראו, כמו שמתואר בחז"ל כיצד חקר היאך השמש עושה את מהלכה במשך היום, ולאחריה הירח והכוכבים, וכן הלאה, "עד שהציץ עליו בעל הבירה ואמר לו: אני בעל הבירה" (מדרש רבה, בראשית לט, פא).

שכן השכל הישר מחייב להאמין בה, כי מי פתי לומר שכל העולם כולו, כל בריותיו וכל נפלאותיו מתנהג מעצמו ללא מנהיג עליון המכוון את הכל עד לפרט האחרון, והוא זה שמקיים אותם בכל רגע ורגע!

אך תכלית האמונה היא, שהאדם יאמין שה' נמצא אצלו בכל מצב שהוא, והוא המחיה ומקיים אותו בכל רגע, ושואם ח"ו יסיר את השגחתו ממנו אפילו לרגע קט, הרי הוא בטל מאלו. וכאשר האדם יודע ומאמין שיש בורא ומנהיג לכל הברואים, א"כ יבין גם כי לבריאה חייבת להיות תכלית אשר לשמה נבראה, כי אף בר דעת אינו מסוגל לעשות דברים בלי תכלית.

לכן כאשר מגיעים לאדם יסורים ח"ו, הרי הם נועדים בוודאי לאיזו תכלית, שהרי הבורא הוא זה שהביא עליו את היסורים, ובוודאי לא נתכוון כי אם לטובתו הנצחית. שכן אין להעלות על הדעת שהבורא מייסר את ברואיו בחינם; והרי ברור שאפילו ההורים הגרועים ביותר בעולם לא ינחו לבנם להתיסר - מכל שכן השי"ת, אשר בטובו מקיים את האדם בכל רגע, כי מדרך הטוב להיטיב. כל עיקר תכלית היסורים הוא, כדי שנתעורר לשוב בתשובה על עוונותיו, כמו שאומרים בכל יום: "ואתה צדיק על כל הבא עלינו, כי אמת עשית ואנחנו הרשענו".

כך בכל אשר עובר על האדם, יתחזק באמונה, ויאמר להשי"ת: "הרי אני יודע שהנך איתי אף במצבי זה. אנא, היה בעורתי שלא אפול לגמרי מהירידה שנפלתי אליה עתה, אלא תהיה זאת ירידה - תכלית העליה; שאוכל להתרומם ממנה למדרגות גבוהות ולהגיע אל תכליתי הנצחית".

לפי דברים אלה נבין אשר אומר רבינו בתורה ח' שבחלק השני של ליקוטי מוהר"ן - התורה שנקראת אצל אנ"ש: 'הצוואה', כי זו היתה התורה האחרונה שאמר רבינו עלי אדמות: "צריכון לחפש ולבקש מאד אחרי מנהיג אמתי להתקרב אליו, כי כל מנהיג ומנהיג יש לו בחינת רוח נבואה; וגם עכשיו שבטלה הנבואה, אף על פי כן בהכרח יהיה להמנהיג בחינת (במדבר יד): 'רוח אחרת', מה שאין נמצא בשאר המון, שעל ידי זה זכה להיות מנהיג... ועל ידי בחינת הרוח הקדש שיש להמנהיג האמתי שהוא בחינת רוח נבואה, על ידי זה כל המתקרבים אליו נתחזק ונתתקן אצלם האמונה האמתית דקדשה..."

"אבל באמת צריכון לחפש ולבקש מאד מאד אחר מנהיג אמתי כזה, וצריך לבקש מאד מהשם יתברך, שיוכה להתקרב למנהיג אמתי, כדי שיוכה לאמונה אמיתית בשלימות".

שכן האמונה צריכה להיות ישרה ושלמה, כך שבכל מה שעובר עליו יבין האדם את רצון ה' בה; אם אלה ייסורים ח"ו - הרי הם כדי שיחזור בתשובה, כאמור; ואם אלה טובות וישועות - הרי הם כדי שיודה לה' וישבח אותו על כל שעשה עבורו.

וכמבואר שם בהמשך, שעל ידי אמונה שלימה נוכח לחידוש העולם לעתיד, היינו לגאולה השלימה. (מסעוד טוהן שיחתו של הרב שלום ארוש שלי"ם א"א ניתן להאזין לשיעור המלא במסערת השמע של 'אוצרות סביל' 02-9950000. אידיש, 1, 3, 4, 9, 1)

כלי הנשק היעיל - צדקה

אחד מכלי הנשק היעילים שלנו במלחמתנו ביצר הרע, הוא הצדקה. שכן יצר הרע ועוררו, התאוות והמידות הרעות, מנסים כל הזמן להפיל אותנו בפח יקוש, כדברי חז"ל: "יצרו של אדם מתגבר עליו - מתחדש עליו - בכל יום; ואלמלא הקב"ה עוזרו, אין יכול לו" (סוכה נג). אך ככל שנרבה בצדקה, הן בכמותן ובאיכות, נגדיל את סיכוינו לנצחם. בשפע ובממון שהקב"ה מחלק לנו, טמון חסד, כמו שאומרים בברכת המזון: "הון את העולם כולו בטובו, בחן בחסד וברחמים". אבל החסד הזה מגיע לנו רק כשאנחנו משתמשים בו כדי לעשות צדקה וחסד, שאז אנחנו זוכים להדמות לבורא הטוב והמטיב ולקנות בכך זכויות נצחיות.

כאשר אנחנו נותנים צדקה, אנחנו מעוררים אפוא לא רק את הרחמים שלנו על העני, אלא גם מעוררים את הרחמים והחסד של הקב"ה עלינו שנתן לנו את הממון כדי שנוכל לעשות בו צדקה וחסד, דבר המהווה חסד עצום ואינסופי. כשמתגלה החסד הזה, הוא נותן לנו כוח להתגבר על כל הפיתויים והדמיונות, כפי שלימדנו האר"י הקדוש, שפירסום גדולת ה' בעולם, מכניע את הקליפות (ש"ה"כ, ענין תפילת השחר, דרוש א).

כך היה כאשר מיד אחר קבלת התורה התגבר על ישראל היצר, והכשילם בעגל, או אז הם זכו לשוב ולהכניע אותו על ידי כך שכל אחד מהם תרם מממנו לבניית המשכן, ונתגלתה חשיבותו של הממון. עד כדי כך היה חשוב כל סוג מתנה שנתנו - שהתורה מפרטת אותם אחד לאחד: "הב כסף נחוישת תכלת וארגמן", שכן על ידם התגלה חסדו האינסופי של הבורא, שמעניק לנו אפשרות כה עצומה, לבנות משכן לשכינה, דבר שכאמור מכניע ומבטל את כוחות הטומאה למיניהם.

(עפ"י ליקוטי הלכות, גבית חוב מקרקעות, ג א)

לפני שטסים
לקברי צדיקים
או לכל מקום בעולם

מתקשרים:
דוד צדיקים

02-5410100
www.zadikintours.com

נסיעות לאומן
ולכל היעדים בעולם

שירותים > מקצועיות > אמינות

נתיבים טורס
טיסות לחו"ל | קברי צדיקים | אירועים מיוחדים

02-633-8444
באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופרנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

זמנת עולם בהפצת האוצרות										
<p>ירושלים</p> <p>הר"ר יעקב יהודה קאצ'ין ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיח'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר שמאל לוי יצחק אגשין ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיח'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר אברהם גול ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיח'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר יצחק מאיר רוסמן ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיח'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>צפת</p> <p>הר"ר אברהם צבי יזענער ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת התאומים הבן והבת שיח'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>אשדוד</p> <p>הר"ר אריאל פזידיה ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לע"פ ר' מחלוף בן זמל ז"ל</p> <p>נלבע ונאדר תנצבה.</p>	<p>אשדוד</p> <p>הר"ר אליעזר אלדור ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לע"פ ר' חיים בן אסתר ז"ל</p> <p>נלבע ונאדר תנצבה.</p>	<p>מוסדות "בחצרות קדש"</p> <p>על טהרת הקודש שמואל הנביא 40 עיה"ק ירושלים תובב"א</p> <p>תרמו והפיצו 2000 גליונות</p> <p>לרגל תודה והודאה להשי"ת על חסדו הגדול אשר הרחיב לנו בהעברת המוסדות הקדושים למשכנו החדש</p> <p>מתוך הרחבת הדעת דקדושה ובסיעתא דשמיא נפלאה</p> <p>בזכות רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א נוכח לתוך חרות שיתו ומבורים</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נתן אריה קטר ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>להצלחת נחמן שמעון בן מרים ינט</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו להתברך בכל מיני דמיטב</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר ראובן רפאלונו ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתיח'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר אברהם שפר ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתיח'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>

הכי משתלם באירופנים!

מגוון מסלולים במחירים מיוחדים > כל שירותי הפנים קומפלט

טיסות חורף לאומן
ולכל היעדים בעולם

רח' מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80